

פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים
ה' באלול 5785

עלון מס' 500

עלון מורה

סיפורים מחזקים

כניסת השבת 18:48
צאת השבת 19:45

לא תטע לך אֶשְׁרָה

משה רבינו ממשיך את נאומו בפירוט המצוות וכן הוא מזכיר עבודה זרה, למען ידעו לדורות כי ה' הוא האלוקים אין עוד! בעיירה קרלי ברומניה, לפני כמאה ועשר שנים, היו שני אחים יהודים שבבעלותם בית מרזח, בסוף היום, כשקר מאד בחוץ, אנשים עצרו לשותות איזו כוסית ולהתחמם. לשני האחים היתה להם קופה שבה היה כסף לצדקה וכל עני שהיה נכנס, היו מוציאים כמה מטבעות מהקופה ונותנים לו וכן משקה על חשבונם.

יום אחד נכנס עני אחד כרוח סערה, כולו לבוש סחבות, מראהו כאיש דת נוצרי, אבל עם בגדים מחוררים ובלויים, זקן מדובלל, כאילו לא הסתרק ימים ארוכים, נעליים מרופטות ובלי גרביים. אותם בעלי המרזח היהודים, נתנו לו כמה מטבעות ומזגו לו כוסית להתחמם, הוא נטל את המטבעות, שתה את המשקה וקם לצאת, אך האחים בקשו ממנו להשאיר 'לא אני לא יכול להשאיר' 'שב, נמזוג לך גם לאכול' 'לא אני חייב ללכת' 'מה חייב? קר מאד בחוץ איפה תלך?' 'לא אסור לי להשאיר כאן' 'מה זאת אומרת אסור, בוא אני אמזוג לך לאכול, תשתה פה מרק, קח עוד כוסית וצא לדרך' העני הסס והוא נראה מפוחד, כאילו רודפים אחריו, אז הם לקחו אותה לפינה צדדית ומזגו לו לאכול, ואותו עני אמר להם 'בוא ואספר לכם, למה אני ממחר' וכך ספר: אבא שלי הוא כומר בהונגריה במחוז זיבבורגן שמוכר יותר בשם טרנסילבניה, מגיל קטן אבי למד אותי והכין אותי להיות כומר, הייתי כל כך מוכשר וכל הצעירים קנאו בי, וכשאבי נפטר, למרות היותי בגיל 24 מינו אותי לכומר במקומו על כל המחוז, כעבור שנתיים גם התחתנתי עם איזו נוצריה ונולדו לנו גם שלוש בנות וחיי התנהלו בשלווה ובנחת.

לילה אחד עליתי לישון ובחלומי הופיעה איזו אישה ואמרה לי, 'אבריימה, אתה הבן שלי, אתה מצער אותי' 'מה הבן שלך? מי את?' שאלתי אותה והיא אמרה 'כשהייתי תינוק, גם היא וגם בעלה נפטרו ואיזה גוי אחד לקח אותך וגדל אותך ולמד אותך את ענייני הכמורה הנוצרית ועתה יש לי צער גדול בשמים! עזוב את אשתך!' התעוררתי מהחלום ולא ייחסתי חשיבות, זה בסה"כ חלום אמרתי לעצמי, אבל בלילה הבא, שוב הגיעה אותה אשה ושוב אמרה שאני גורם לה צער בשמים ושאעזוב את הבית, ושוב אמרתי לעצמי, חלומות שווא ידברו, וכך כמה לילות הגיעה אלי ואני מבין שזה רק חלום. אבל אותה אשה כדי להראות לאותו כומר שזה אמיתי, לקחה מערוך הרביצה לו עם המערוך, הכומר מספר, שקם עם כאבים איומים, והיא אמרה שקבלה רשות לבוא אלי, ושאעזוב את הכמורה ואעזוב את ביתי אשתי ובנותי, כי אני בכלל אבריימה ויהודי

אנכי, אבל המשכתי כרגיל, רק מה, בכל לילה כשאני עולה על מיטתי, אני מרגיש שעוד מעט ואחווה סרט אימה! שאלתי אותה מה את רוצה שאעשה? והיא אמרה לי ללכת לצדיק גדול אחד בשם פנט, ואכן הלכתי אליו וספרתי לו את החלום ומה שאמרה אותה אשה והרב הצדיק ידע מיד שהכל אמת! אבל בעיה גדולה קיימת, כי ברגע שיורה לי לעזוב את הכמורה ואת ביתי, הרב בגזירה שלו יקים עליו את כל עולם הנצרות ויעשו פוגרום ביהודים, לכן שלח אותי לאדמו"ר גדול בגליציה, אך אני לפני שנסעתי לגליציה הרחוקה, חשבתי אולי כדאי להגיע לעיירה קרלי, אם בכלל קיימת עיירה כזו? האשה שטוענת שהיא אמי, אמרה בחלום שאבי היה מייצר חביות וקראו לו צמח בן רבי יוסף ולה קראו חיה ריגל בת אברהם אשר הלוי ושהיו גרים בקצה העיירה ממש ליד הבאר,

הלכתי לקצה העיירה וראיתי באר עם ירוקת ובית עלוב וישן וחיכיתי עד הבוקר כדי להגיע לשופט, שכל פנקסי ומסמכי העיירה היו מופקדים אצלו, הגעתי לשופט מבוגר מאד מאד ואמרתי לו שאני מחפש מסמכים של שני אנשים בעל ואישה מלפני הרבה שנים, והשופט הביא לי ארגז ישן טיכן, ועברנו דף דף, השופט כבר התעייף והראה לי הרים של ארגזים ועברתי כמה שעות על כל פנקס אפשרי, עד שהבחנתי בשם צמח בן רבי יוסף וכן בחיה ריגל בת אברהם אשר הלוי ונולד להם בן אבריימלה וזה היה כמו חץ בלב עבורי, כי הבנתי שזה אני! ואז שאלתי את השופט אם הוא מכיר את המשפחה הזו? והשופט התחמק מעט, ובגלל שהיה חמדן נתתי לו ביד שתי מטבעות והוא התחיל לזמר ולספר את כל קורות המשפחה ואיך שההורים נפטרו, נותר התינוק לבדו והשכן הגוי, חטף את התינוק ומכר אותו בעבור בצע כסף לאיזה כומר והתברר לי שכל החלום היה אמת לאמיתה!

ואז נסעתי לאותו אדמו"ר וספרתי לו את שעברתי והוא האדמו"ר אמר שקרוב לארבעים שנה גדלתי בביוב והלכתי במקומות טמאים ואני כל כולי טומאה ואם אני רוצה להסיר את הטומאה, לשוב לעם היהודי, לתקן את הנשמה מהיסוד? עלי לנדוד שלוש שנים, נדודים קשים, במקום שאני נמצא ביום, אסור לי לישון בלילה! אסור להסתפר! אסור להתגלח! מתחת לבגדיך שים בגדים של יהודי, שים ציצית קטן וכדי שיהיה לך בזיון, שים כיפה גדולה עם בגדי הכמורה וכן נעליים קרועות וכך אני צריך להסתובב שלוש שנים עד שאגיע לתיקוני. ושאלתי את האדמו"ר 'ואיך אדע שהגעתי אל התיקון שלי?' 'אתה תדע גם תדע' אמר האדמו"ר ולא פרט.

וכל זה מספר הכומר לשני האחים היהודים בבית המרזח, כשם פעורי פה ובהלם מהסיפור! והוסיף, שבעצם הוא ברח מבנותיו, מביתו, מאשתו, אף אחד לא יודע היכן הוא? וכל העת מביט לצדדים לראות אם יש מישהו שאולי יזהה אותו! ולכן אמר להם, שחייב הוא ללכת, כי אסור לו לישון במקום שהיה בו ביום, ואח אחד הציע לו גרביים, כי ראה

שנעליי קרועות ובחוץ קור אימים, אבל הכומר הסביר שזה חלק מהתיקון, לסבול וע"י כך יכופרו עוונותיי. אח אחד מבעלי בית המרזח, היה סקרן לגבי הסיפור, הלך וברר ואכן גילה שהיה איזה כומר של המחוז, שנעלם לפני שנתיים ולא מצאו אותו עד היום, וממש לפני כחודש, פגע ברק בביתו ושלושת בנותיו ואשתו של הכומר נהרגו.

עברו להם שלוש שנים מאז הנדודים ויום אחד הגיע יהודי אחד לאחים בבית המרזח וספר להם, שבעיירה הסמוכה, באיזו אכסניה שבאים לשם עניים לישון, מצאו שם יהודי עם בגד של כומר ונעליים קרועות, שהחזיר את נשמתו לבורא! והאחים הבינו שעברו שלוש שנים על אותו אבריימלה שסיים את תיקונו בעולם הזה ועלה השמימה עם נשמה מתוקנת, נקיה וזכה! קוראים יקרים, אנחנו בחודש אלול, והתשובה שלנו הרבה יותר קלה מאותו אבריימל, לכן נתקרב לאבינו שבשמים וגם נקפיד יותר בין אדם לחברו ונזכה ב"ה לשנים ארוכות נעימות ויפות!

לפני עשרות בשנים, יהודיה בשם הניה לרמן הועסקה בחברה בבעלותו של מר פליישר. היא היתה די חדשה בעבודה הזו, לקח לה המון המון זמן למצוא עבודה! בעלה היה מובטל ואח שלה גר אצלה, מה שהפך את הסיפור הכלכלי של המשפחה לעוד יותר קשה! ויתרה מזאת היא היתה בחודש השישי להריונה וחששה מאד שבעוד שלושה חודשים כשתלד, אולי יפטרו אותה?

יום אחד הבעלים מר פליישר ערך סעודה בחברה לכל העובדים, מן ארוחת גיבוש, שבה גם הרגישו העובדים יותר משוחררים יותר קלילים לספר על העבודה על החיים האישיים וכו' וגם אותה אשה גברת לרמן ספרה שפרנסתה קשה ועד שמצאה את העבודה הזו, לקח זמן רב, היא שמחה שהקב"ה שם אותה כאן בחברה הנפלאה הזו, אך היא חוששת מאד שאוטוטו צריכה ללדת ומקוה שיחזירו אותה לעבודה. מר פליישר הבעלים שמע את אשר על לבה ומיד העביר נושא, כדי שלא יתפתח איזה דיון נגדו, וכולם המשיכו לאכול והיתה אירה טובה בסופו של דבר.

והיה גם רגע שכל אחד ספר לבוס מהיכן הוא במקור וגם גברת לרמן אמרה שהיא מפלטבוש בארה"ב (שכונה ברובע ברוקלין בניו יורק שבה ריכוז גבוה של חרדים וישיבות לרבות מיר המפורסמת) 'מה את מפלטבוש? איזה קטע' אמר הבוס לגברת לרמן 'איפה בפלטבוש?' 'מזרח פלטבוש' 'מה השם של הסבא שלך? איפה הוא היה מתפלל?' וכך חקר אותה הבוס אודות הסבא שלה, ואחרי שמסרה לו את הפרטים, הלך רגע הצידה וחזר לשולחן עם עיניים אדומות.

המשך מעבר לדף

נולד ב-1827 למניינס בעיר בורסה הטורקית אז באימפריה העות'מאנית ורוב פעילותו היתה בעיר איסטנבול. שמש כאב בית דין באיסטנבול וכן היה החכם באשי ורבה הראשי של האימפריה העות'מאנית.

הרב הלוי עמד בקשר עם רוב רבני האימפריה העות'מאנית, שבפועל כיהנו תחתיו, ורבים מהמינויים של הרבנים הראשיים ברחבי האימפריה עברו תחת ידו והחלטתו. כשהתמנה הרב משה הלוי לרב הראשי, הוא מצא חן מאד מאד בעיני הסולטן, שהחזיק ממנו מאד כאיש קדוש והתייחס אל הרב, כאילו הוא הסולטן...

כשנפגשו ממש עם מינויו, שאל אותו הסולטן 'מדוע הנך עצוב?' והרב השיב 'אני רוצה כל כך לעשות דברים למען הקהילה היהודית, אבל הקופה ריקה וידיי קשורות' 'אל דאגה!' אמר הסולטן 'מהיום אני עוזר לך' ונתן לו סכום מכובד מאד שחם הרב שמחה גדולה, כי מעתה יוכל להגשים מחשבותיו עבור הקהילה היהודית.

לילה אחד חלם הרב חלום
ובחלום הודיעו לו שמישהו ישים רעל בקפה לסולטן, למרות שהיה זה אמצע הלילה, קם

התלבש והגיע לארמון של הסולטן, השומרים לא נתנו לו להכנס, אך הוא אמר שזה דחוף בהול! הביאו אותו לסולטן, והרב התנצל שזה אמצע הלילה והעיר אותו משינה, אך ספר לו את מטרת בואו, שמישהו ישים רעל בקפה!

למחרת הגיע משרת עם כוס קפה שמישהו הכין ונתן לסולטן, אך הסולטן סרב ואמר לאותו משרת 'תשתה אתה' ופקודתו של סולטן באימפריה העות'מאנית לא מפירים! שתה המשרת ומת על המקום! ובכך החזיר טובה ההרב לסולטן על התקצוב לקהילה היהודית.

ביולי 1910 למניינס, הלך הרב לבית עולמו כשהוא בן 83.

וחכו לראות איך אותו עוור בדרכו לבית הכנסת, יפול בבור. יצא אותו עוור כמו בכל בוקר, בדרכו לבית הכנסת ורגע לפני שהוא נופל לבור, נזכר העוור שהוא שכח את הטלית, עשה אחורה פנה ושב לביתו, בינתיים עבר שם אדם אחד וראה את הבור ואמר: 'יוווו איזה בור ענק! אם יעבור כאן מישהו יכול ליפול חס ושלום' ואותו אדם כיסה את הבור.

כעבור כמה דקות הגיע העוור והלך כרגיל לבית הכנסת בלי בעיות. ראו שני הליצנים את שארע עם העוור ואמרו איזה נס אדיר משמים! לעומתם העוור שהגיע לבית הכנסת כלל לא ידע שמשמים עשו לו נס, כך גם אנחנו, מתרחשים סביבנו ועבורינו לא מעט ניסים, אך אנחנו כמו אותו עוור, לא יודעים כלל על קיומם של אותם ניסים, לכן ידע כל אדם לא לקבל דבר כמובן מאליו, אלא יודה לקב"ה על כל מה שעושה עבורו, כל חיינו הם נס אחד גדול, רק שאנחנו בד"כ עוורים ועוברים לסדר היום. הציבור לא יודע בכלל כמה פיגועים מתוכננים ע"י אויבנו ולא יוצאים אל הפועל ב"ה. בכל יום, בכל רגע, יושבים אויבנו בכל רחבי תבל וחושבים איך להזיק ליהודים, אך השם מסכל את תוכניותיהם ואנחנו לא מודעים לכך כלל!

פעם בתקופה שלחלקנו היו טלפונים ולחלק אחר טלכרט, אמו של בחור אחד היתה חולה מאד, ולא היה להם כסף לתרופות, הלך הבחור לטלפון ציבורי ובעזרת טלכרט, התקשר לנייד של חברו, ושאל אותו באם יוכל לעזור במשהו? והחבר השיב 'נראה...' והשיחה התנתקה כי הטלכרט נגמר, אחרי כמה שעות התקשר עוד פעם החבר, אך חברו לא היה זמין, התאכזב אותו בחור מהחבר שהתחמק ממנו, לא הבין למה הוא לא זמין? מדוע לא בא לו לעזור לו? מדוע מסנן אותו ולא מנסה לעזור בשעה כה קשה? החל לחשוב כל מיני דברים לא טובים על החבר, מחשבות שליליות וגם לשון הרע 'איזה מן חבר זה? הוא יודע את המצב שאני שרוי בו, קצת רגישות, טיפה אכפתיות, זה סתם חבר, אני מאוכזב ממנו בענק וכדאי שאנתק איתו יחסים, מי צריך חבר שכזה?'

חזר הביתה אותו בחור מאוכזב, הגיע לביתו וראה שקית תרופות שאמו היתה צריכה וליד השקית פתק בזו הלשון: 'הלכתי ומכרתי את הטלפון שלי כדי שאוכל לקנות את התרופות לאמא שלך, נבהל הבחור מהדברים הרעים שיצאו מחצובות לשונו על החבר, ועכשיו מובן למה לא היה זמין...

בשמה ובשם בעלה, רחוקים מתורה ומצוות, מוכנים לקחת על עצמם איזו מצוה עבור הנפטר! אז הרב אמר להם 'נטילת ידיים' 'מה זה נטילת ידיים?' שאלו את הרב והוא הסביר להם שכל פעם שאוכלים לחם, צריך ליטול ידיים, והסביר ופרט כל מה שצריך. 'וזה יתן לו זכויות לנפטר?' שאלה 'ודאי, אם תעשו זאת עבורו, זה יהיה מעולה'

כעבור מספר חודשים נסעו אותו זוג לטיול בהודו, במהלך הטיול, שמו תרמילים, לחם מים וטיילו בהרים, אבל הם תעו בדרך וגם נגמרו להם המים. עשו הפוגה מההליכה הארוכה והתישבו שמשביבם שדה של פטריות, אלו פטריות שבד"כ אוכלים אותם עם לחם, וזה אומר שאותו זוג צריכים בנטילת ידיים, אבל נגמרו להם כאמור המים! מה עושים? אז הם חפשו סביבם כמעט חצי שעה ולא מצאו מים! הבעל אמר לאשה 'עכשיו אנחנו בחוץ לארץ ולא צריך כל כך להקפיד על המצוה, אין מים, אז נאכל בלי נטילת ידיים, מה יקרה?' אך האשה לא קבלה את דברי בעלה ואמרה 'אני קבלתי על עצמי, לא לאכול בלא נטילת ידיים, אז אני מוותרת על הארוחה, אם אתה רוצה, תאכל לבד'

הבעל זלזל במצוה הזו, התיישב לאכול פטריות בלחם בלא נטילת ידיים, תוך

כמה דקות התחיל להכחיל והסתבר שאלו היו, לא פטריות ואריות למאכל, אלא פטריות רעילות ומסוכנות מאד! האשה נסתה ליצור קשר עם חברים ועוד, אך בעלה כבר אבד את ההכרה, לקח זמן רב עד שהגיע אמבולנס, שלקח אותו לבית החולים, שלושה שבועות של שטיפת קיבה(בהודו כן...) ואחרי כן שלחו אותו לבית חולים בישראל, ושכב בבית חולים עוד מספר שבועות עד ששוחרר הביתה במצב סביר.

וכשהוא בבית אמר הבעל לאשתו: 'את שמרת על המצוה הזו חזק חזק ולא אכלת בלא נטילת ידיים, והמצוה הזו הגנה עלייך, אני שלא שמרתי על המצוה הזו כמעט ומתתי, אז אם מצוה אחת שעושים מצילה חיים, צריך לבדוק את שאר המצוות, לכן מה דעתך שנלך ונבדוק ונשאל לגבי שאר המצוות?' ואותו זוג החליטו ללכת לסמינר ערכים, והיום מקיימים אורח חיים חרדי, שלוש פעמים בשבוע מקיימים בביתם שיעור תורה ומחזקים אחרים ישתבח שמו!'

היה איזה עוור אחד שקם כל בוקר מוקדם להתפלל. היו שני בחורים ליצנים שהחליטו לעשות לו תרגיל, מה עשו? חפרו בור גדול, עלו על עץ גבוה

פתח הבוס ואמר אני רוצה לספר לכם משהו: 'היה בפלטבוש שני חשמלאים, אחד חבר באיגוד החשמלאים והשני לא היה חבר באיגוד החשמלאים, זה שהיה חבר באיגוד החשמלאים היתה לו עבודה כבירה, פרנסה בשפע, לחשמלאי השני היו עבודות מזדמנות, שני החשמלאים היו מתפללים באותו בית כנסת, הם לא היו חברים, רק התפללו באותו בית כנסת, שלום שלום לא יותר מזה. יום אחד קבל החשמלאי שלא היה חבר באיגוד החשמלאים, התקף לב ונפטר! חברו החשמלאי בא לשבעה לנחם והבחין בבית הדל, הוא שאל את האלמנה, אם היא צריכה משהו? והיא ענתה, תודה ושהיא לא צריכה, כי יש לה הכל, אך הוא לא האמין לה, הוא הבין שהתביישה לכן ענתה כך, התחמק החשמלאי למטבח וברגע שאף אחד לא הבחין בו, פתח את המקרר וחשכו עיניו, המקרר היה ריק לגמרי! הוא לא בזבז זמן מיד הלך לקניות ומלא את כל הבית והמקרר במצרכי מזון, וכל יום במהלך השבעה היה מביא עוד מוצרים, עוד אוכל, עוד שתיה ודאג שהבית יהיה מלא.

אחרי השבעה פנתה אליו האלמנה ואמרה שיש לה במחסן כל מיני דברי חשמל של בעלה המנוח ואין לה מה לעשות איתם, ואולי יוכל לעזור לה למכור אותם? היא מוכנה למכור הכל ב-200 דולר בלבד ובכך יהיה לה כמה פרוטות לכלכל את הבית. אותו חשמלאי הלך למחסן לראות כמה מדובר? ואמר שהוא ידבר עם חבריו, יעניין אותם בפריטים הללו ויחזרו אליה עם תשובות. אותו חשמלאי לא רצה שהיא תקבל רק 200 דולר, הוא דבר עם חבריו וספר את הרקע של מכירת הפריטים וכל אחד הוציא מכיסו וביחד אספו עבור הפריטים מעל 3000 דולר.

וספר הבוס לגברת לרמן, החשמלאי שנפטר זה אבא שלי וזה שרחם עליו והציל אותו, זה הסבא שלך! כל עוד אני כאן, אין לך מה לדאוג, העבודה שלך מובטחת עד ביאת המשיח! וגם אם בעלך ואחירי שגר אצלכם רוצים לעבוד כאן? יכולים להתחיל לעבוד ממחר בבוקר, את חששת מהעתידי שלך כאן, אך עצת השם היא שקמה בסופו של דבר ולא סתם השם גלגל שתעבדי כאן, כדי לסגור מעגל ושאני אוכל להחזיר לכם מה שעשיתם עבורנו, עולם חסד יבנה!'

אדם אחד נפטר בר"ג וגיסתו שהיתה חילונית שאלה את הרב שבא לתת דרשה, 'מה אנחנו יכולים לקחת על עצמנו, כדי שיהיו לו זכויות?' התפלא הרב, איך אשה חילונית, שמדברת

העלון לזיווג הגוי לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הלית **ולרפואה** הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה ודליה בת חבובה וברוך בן חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידיה בת פאבל ולאה בת דבורה.